

Минковъ (отваря касата). Вземи колкото щешъ! Само живота ми запази!

(Въ отворената каса лъщи, съ яръкъ мамещъ блъсъкъ купъ злато).

(Навънъ нѣма сцена, хъшоветъ гледатъ като омагьосани).

Иванъ Дългиятъ. Олале, какъо е това! Брей!

Дишката. Съ тия пари дигамъ чета отъ петь хиляди души!

Троянчето. То много работи могатъ да се свършатъ съ тия пари... Човѣкъ и петь мушки може да си купи.

Непознатиятъ (тихо се изсмива). Златото на Раковски! Хъшовските пари!

Минковъ. Тѣзи пари сѫ мои!

Непознатиятъ. А кѫде сѫ петъ хиляди желтици, които Раковски оставилъ на тебе, на брата ти преди двадесет години? Нали съ тѣхъ си накупихте тия мушки и хотели, нали отъ тѣхъ забогатѣхте? (Протѣга ржка, гали паритетъ). Хъшовска мжка е това...

(Лжчъ отъ месеца пада връзъ непознатия, той е обутъ въ дълги ботуши, има червена рубашка и калпакъ).

Минковъ (ужасенъ). Ботевъ!

Ботевъ. Да... Ботевъ! Не се надяваше да го видишъ туха, нали? Мислишъ, че се крие отъ влашката полиция нѣкѫде изъ Галацъ, нали? Нѣкѫде стои свитъ по тавана на българското училище, нали? (Смѣе се). Е, какъ си, приятелю? Виждашъ, че не се боя отъ влашката полиция и ида да дира ответъ за Киро Тулешкоаъ! Не съмъ ли сега стопанинъ и на живота и на имота ти? Не мога ли сега да обера всичко и да излѣза, да стана Христо Чокоина, да ме канятъ и префектъ и прокуроръ на угощение? А за да ми бѫде работата чиста, ей туха да те заколя, заедно съ жена ти, слугитѣ ти и рокошките?

Троянчето (отвѣнъ). Ха, така!

Ботевъ. А като ме хванатъ, като имамъ тоя боклуку туха (сочи златото), ще дамъ на прокурора и на префекта по една четвърть и ще излѣза отъ ржчетъ имъ чистъ като ангелъ!

Троянчето (вѣнъ). Браво!

Ботевъ. Признавашъ ли сега, че азъ не съмъ разбойникъ, че своята честъ и достоинство не ги смѣнямъ съ десетъ твои каси?

Минковъ (пада ни колѣне). Моля ти се! Вземи каквото желаешъ!

(Навънъ нѣма сцена, Иванъ Дългиятъ пада на земята, поради желаниято си да види по-добре, и повлича съ себеси и Троянчето).

Ботевъ. Азъ не искамъ нищо! Азъ съмъ ти господарь! Слушай сега! (Бавно). Има едно българче затворено